

OD NAŠICH PŘÁTEL

TYNDALL, S. D., 26. března. Ctená redakce. Žádám za uveřejnění, jak se zde v Tyndall a okolí věci mají. Mimulý rok zde úroda byla až průměrná, ale mnozí měli na všem mnohem větší, nežli v jeho okolí jiní. Ovšem ono přijde na to také, jak je velká mnohá sekce. Ty čtvrtě z ní budou asi stejné! Ale ty akry asi jsou místy větší. Obzvlášť také když se měří na ty kroky a v té věci jsou též všelijaké počty. Při mláčené na nějakém stu nezaleže a to ostatní — z mlouení se zde taky neplatí. V celku ale zde pšenice byly hezky chyběné, obzvlášť "blue-stem", však ji bude letos málo kdo sít — přes to ale letos je zde za vše obtožná cena, že za pšenice už taková po několik roků nebyla. A tak farmáři zde trží větší peníze. Sněhu jsme zde měli celou zimu až do dnes mnoho, že ho dle mého zde už tolik nebylo od roku 1881. Tenkrát ták 14. a 15. dubna — to bylo na Velký Pátek a Bílou Sobotu; sít se začalo až 24. dubna a taky jsme ještě odbíli sekali a i mlátili. Já sel 12 bušů pěkné pšenice a namlátil 14 bušů zadinu. Když se zde letos letos bude sít, to je ještě dnes těžko říct. Ale zajisté už v březnu ne! Dne 22. března je z Tyndall mimořádný vlak s dobytkem do Chicaga, celkem 16 kar a káry s vepřovým dobytkem. Frank Vejz zap zaslal 2 káry, tof asi No. 1. — Frank Čuka též káru volků a pan Urban, buer z Tyndall, též jednu káru a ještě jiní farmaři, ty já ani neznám — z jiné národnosti. — Ti přivezli zase do našeho okresu asi těch mazavek (peníze). Jak se dozvídám, s cenou byli spokojeni, ale kam teď ty peníze dát, aby se mohlo dobře spát? Někam je zakopat, to je také všelijaké a pak to leží mrtvé! A na banku to zase málo přinese! Na pozemek je půjčit někomu, to je asi to nejlepší — jen že se to zase málo treří, aby je někdo hned entě. Podle mého nezbývá nic než zase nějakou tu čtvrt sekce přikoupit, to je asi to nejlepší anebo moudřejší. O té válce já mnoho nevím — protože jsem tam nebyl. Z těch časopisů, co čteme, je to skorem stále stejné, jen Vilém vyhrává a Rakousko zase se vzdává — a ti Bošané a Rusáci (kozáci) práti tím smokům kabáty. O tom rakouském Francisku psát a jemu nadávat se mu skoro nesluší a chválit ho, to asi také nezaslouží. Mnohý mu všelicos předje, ale žádný zajisté nebe ne. Nejdříve jsem obdržel z Čech psaní od vyškolenějšího přítele a ten mi píše, že my jsme zde v Americe o té válce špatně zpraveni, že rakouský mocnán v té válce je pry v dobrém postavení a Češi že pro něho udatně bojují a po té válce že se jim mocnán za jejich udatnost odmění. — Že jim dá jejich práva a na své stáří 84 let že je jak tělesně tak duševně mnoho cillí. Však dle mého ta odměna asi bude z bláta do louže. Mé přání je, aby ti Slované a Češi zvítězili. A za ty vraždy dopřeju raráchu — Turka, Vlěma a France — a pak bude snad konec té válce. Dle mého je těžko dopis psát, aby se nemuselo částečně drobet při tom zahmat.

krát a více. V loni platila nejméně sedm dolarů tuna, někdy vsje jde až na patnáct. Ovoce se vše prodalo za dobré ceny. Mandle 18 centů libra, švestky 5 centů za prostřední (basis) a od toho nahoru za lepší a větší a dolů za menší. Jsou zde zahrady, totiž ty starší, které vydaly až \$300.00 z akru za ovoce. S tím jsou obyčejně spojené nějaké útraty. Jsou zde farmáři ze všech částí Spojených Států a všem se zde dobře daří a velice líbí. To se ví, že zde začátečník musí mít slušnou sumu peněz. S malým kapitálem jsou zde tak těžké začátky jako bývaly na preriích v Nebrasece a nebo Kansasu. Ze zde máme vzhledu v podnebí se nenechá vyvrátiti. Podnebí jest velika věc u krajin. Zdejší podnebí jest známé co nejstejnomyrnější po celé krajině. Když jsou tepla nejsou spojené s cyklony aneb nejsou přerušena prudkými studenými vlnami, aneb bouřemi a hromobitím. Zdejší teplota dosti často vystoupí až na sto stupňů a zřídka přes, ale že v ten čas máme suché období, tedy vzduch je jemný a ne dusný jako nálázeme ve státech, kde deště naplňují vzduch vodou a čini jej velice těžkým. Noei jsou po celý čas chladné a v tom největším teple člověk hledá příkryvu a pohodlné spí. Celé Tiché pobřeží má jen dvě sezony, a totiž suchou a mokrou. Letní doba jest suchá a zimní jest mokrá. V zimní půli mokré sezony zde velice zřídka padne teploměr na stupeň mrazu. — Sňh v Sacramento údolí není větší, ať jej vidíme na horách, 60 mil od Chicoo, až do července. Do ba, kdy chodí deště jest od října do června. Přes tento čas po minulých 10 roků spadlo v Chicoo 26 palců deště ročně. Tak že zde není obyčejem zavodňovati. Obilí, totiž pšenice, oves a ječmen dobře dopadají a očekává se hojná úroda. Chmel již vyráží ze země a ovorávání zahrad a chmelnic jest v plném proudu. Podruhé více. — V úctě Váš Jos. Křička.

CLEAR LAKE, Wash., dne 22. března 1915. — Ct. red. "Pokrok"! Příložené naleznete poš. poukázku, znějící jako předplatné na milý nám časopis "Pokrok" a za zbývající částku laskavě zaslěte nám kalendář jako premií. Zároveň ehei se též krátce zmíniti z okolí našeho města. Clear Lake dřevařská společnost snížila značně naše mzdy, tak že poměry přítomné jsou zde dosti stísané a jsou tak neutěšené od měsíce září, kdy unie dělníků zabývajících se děláním šindele, vyšla na stávkou, tak že jest zde množství lidí bez práce. Společnost žene práci při nízké mzdě a platí totiž 9 na 7 1/2 centu a nyní platí pouze 8 1/2 centu, kdežto dělníci při takové nízké mzdě nemohou vycházet. Řezáči mají 13c od tisíce, když dřív dostávali 16c a proto také nedělají nyní ani tak dobrou práci. Pily a hoblovárny od \$1.80 denně. Také snížily mzdu o 45% a více. Mnoho dělníků letos zanechá dřevařské práce a odejdou dělat na farmy. Vyšeitěný pozemek prodává se od \$100 do \$200 akr. Půda jest zde dobrá, však není mnoho lidí, kteří by se farmaření věnovali. — Přítomně máme zde pravě letní počasí. Stromoví i voškerá květena jsou v plném květu. My máme zde malou za hrádku, však velmi cennou, neboť zásobuje nás vším, co potřebujeme. V posledním roce sklídili jsme z plácku 10x10 st. 30 bedniček jahod. Tento rok musíme se však ohlížet po novém místě. Loni byla zde dobrá úroda a farmy též se zde stále zvelebují. Nyní však již pro tentokrát musím ukončit a s přáním všem čtenářům hojně zdraví, znamenanám se

Jakub Diviš. KEOKUK FALLS, Okla., 24. března 1915. — Ctená redakce "Pokrok"! Též se hlásím s předplatným, ačkoli jest to trochu již pozdě a to z jednoduché příčiny — nedostatku peněz, abych také něčím zároveň přispěl na ulehčení bídám stíženým ve staré vlasti, marně ale čekám, neboť jsem v tom prabádně, ješto přítomně nemám ani dosti výtěku, abych pro konč a sebe nejméně čtyři, při řekách čtyři a pět, se zavodňování však se seká šest

edu "furberčit". Šťastnou náhodou věera jsem vydělal s potahem \$2.00, tak vám je také hned odesílám a sice \$1.50 předplatně na ten dobrý "Pokrok" a 50c pro sbírku do staré vlasti. Kojím se naději, že později přece budu moei více přispěti — totiž, začne-li se v brzku — asi ve 14 dnech skutečně v našem okolí s dobýváním oleje. Slyšel jsem o tom věera v Praze vyprávět. Olejkářům dochází nějaké smlouvy a tu by ztratili ohromné sumy peněz, které do podniku toho již vložili. A proto se též na to těším, hlavně že bychom sem dostali dráhu, čímž i můj majetek na ceně by získal. Uskutečni-li se to, podám veřejnostj zprávu a nyní prozatím přijmete srdečný můj pozdrav. Jan Hrnčál.

JULIAETTA, Idaho, 25. března 1915. — Ctená redakce "Pokrok"! Po dlouhém čase chápu se opět toho písma, bych něčím přispěl do české veřejnosti a doufám, že mému dopisu místa v "Pokroku" dopřejete. Píši to však jen co mi možno nejkratceji, abych moc místa nezabral. Proto ale že přerám rád písmo, nemožno chyby opraviti, leda jen přeškrábat — malovat černá prasátka? Popisovat tuto krajinu nemám, neb tu jsem již dřív popsal k dobru v těch chudších česko-moravských slovánských rodin — a ty však zůstaly doma. Jen ti dbali, zámožnější tu byli snad v Moscow, sdělil mi to jeden krajan z Moscow. Dověděli jsme se od jiných lidí, že přijeli s úmyslem nakoupit krásného úrodného pozemku lacino — na špekulaci — snad nepochodili: dobře tak na ně. Takoví lidé ve své nestoudné hrabivosti, chtějí se zmoenit každé píďe dobrého pozemku, vyšroubovat do nestydaté výše ceny, aby chudší lidé si k němu pomoci nemohli. Této hršné hrabivosti bude brzy učiněná přítrž, tu hroznou vše evropskou válkou, která bude důkladně počítána i zde ve Spojených Státech Amer. To přichází metla i na ty zdejší graftyry, vydřiduchy. Když tak bedlivěji ty politické poměry sledujem, zdá se, že skutečně spěje vše k možné revoluci v Soustátí, podávám zde dva příklady: Minulý rok v létě si vyjeli tři advokáti z Moscow, našeho to okresního města, do Lewiston, v němž je od minulého roku 1914 asi 10 hostinů, za černošpinavým politickým lovem. Na zpáteční cestě jel v jídelní káře, poručil si jídlo, černoš je obsluhovali; ptali se ho, má-li taky pivo? Černoš odpovídá, že ano; tak aby jim přinesl. Stalo se, bylo to v neděli odpoledne, v tu chvíli jel ten vlak ještě Nez Bercees okremem — již je to 20 let, kdy byla ta rezervace bílému osadnictvu otevřena a pozemky rozebrány a do dnes tomu říkájí rezervace. Ten černoš byl těmi advokáty udán, zavřen, držen pod zárukou, potom při soudu pokutován \$300. Prý to bylo v neděli a v rezervaci. Není to veřejná politická špinavá krádež? — 2. Legislatuře státu Idaho byl podán návrh na zavedení úplné celostátní prohibice; takovou, že chtějí zakázat nejen hostince a jinak prodej lihovin, piva a jiných občerstvujících nápojů, nýbrž i mezistátní obchod toho druhu, tak že si toho lidé pracovití nebudou smět za své peníze ani odjinud objednat pro sebe; nemá to být do státu puštěno. Aha! Blokáda! Prohibiční kontrolant. Nie nenamítám proti zrušení hostině, obzvlášť jich přebytku. Moc hostině, moc ošerů, neb mnozí hostiněti v leuosti poč dolaru rádi přestupují ordinanci zákona a mnozí ochlastoví v neutrálních státech v míru dopouštějí se barberství; jak by se ho pak ve válce nedopouštěla opílá soldateska? Je dobře, že to tam zakazují, ale že my, v neutrální, v svobodné zemi, svobodní občané, máme si jakožto poplatníci daní nechat poroučet od zbrklých fanaticko-prohibičních zákonodárců — co smíme jíst neb pít, a co ne?! — Onen návrh přý pří-

jde ještě na přetřes, a doufáme, že naponed přes jejich rozpočet jim guvernér udělá hodnou čáru. Članky pana L. Hamerlinga — pod názvem — Osobní Svoboda — zasluhovaly povážlivu a porozumění, v těch bylo mnoho pravdy. Jak sprostě, směšně vypadá to vyzívání nejen mužských voličů, ale i ženských — voliček — aby se daly registrovat, chtějí-li volit. Snad se ještě dočkáme, že taky dají to hlasovací právo dětem a pak je bude muset otec s matkou na peci budit, takto: Honzo! Maroš! Franco! Pepčo! Vstávejte! Honem oblékat. Půjdete k registraci, abyste mohli volit! Táta je navržen za starostu, a já, máma, za radního, tak nás budete volit, zvitězíme-li, to bude politika — pak tam budete chodit poklízet a zametat. Větší část tohoto dopisu měl jsem již před měsícem napsáno, musil jsem ho ale odložit na neurčito, a zapomněl jsem na to. Až teď se toho opět chápu, abych znovu podnikl boj, třeba jen na papíře, proti těm pavoukům shora uvedeným. Myslil jsem, že již toho boje zanechám — nemožno, neb si myslím, to bychom byli nemoudří, abychom se zavřouo hubou přijímali vše, co nám ti prohibiční pavouci ve státních zákonodárných, jako na příklad v Idaho, nadrobli. V Lewiston, Ida., je od loniska asi 10 neb 11 hostině a to se mi zdá moc, polovic je dost. O hostince se nestarám, ale zakazovat mezistátní obchod toho druhu, je dle mého náhledu, tou nejčernější, nejspinavější skvrnou na stát uvřzenou. Vypadalo by to tak, jako ta blokáda Německa se strany Spojených. Již to snad upekli, má to vstoupiti v platnost 1. ledna r. 1916. Jelikož tomu sám nerozumím, mám to zde v anglických novinách, tak až v příštím dopise se více o tom zmíním, až budu vědět jistotu. Co se stalo panu Matějčkoví, že do "Pokroku" nedopisuje? Může být rád, že jsem mu pomohl ty drzé sufražetky odrazet a porážet, — jen dopisujte! "Pokrok" je dobrým listem a zasluhuje všestranné podpory. Četl jsem váš dopis v chiragském listě, však nemyslete, že tam je co lepšího; jsou trochu přivřezení volebního práva žena a tím pomohli vysušovat Illinois. Taky je vezmu do prádla v jejich listu, obzvlášť L. D. Muž, který souhlasí s udělením ženám hlasovací právo, znamená u mne tolik co patolizal. — No, Nebraska až posud je od toho zachráněna, to rozumějí muži, ať úředníky či voliči z mokré čtvrti; tak jen se držte, ať se se suchým hrdlem pod pantoflem neocetnete. Tak zatím dost o tou — ještě kousek jiné látky — a totiž: Ctená redakce! pěkně děkuji za návštěvu, kterou mě tu poctili, třeba jen na papíře, a zároveň děkuji za pozvání do kroužku dopisovatelů. Už jsem tu, ale myslím, sufražetky mě budou posílat ku všem rohatým. Jest k podivnu, že do té Ženské Hlídky píši jen samé starší paní a žádné slečny; občas jen jedna jediná hodná pravá česká dívka se mezi nimi objeví, tou je Boženka Witerova od Raveny — všechna čest jí a její rodičům za pravou českou výchovu. Jak psal p. Šotrab (obrat), kde máma mluví k deefi česky a deera jí odpovídá anglicky, stydlé bych se za to. Těšilo nás, že po tak dlouhém čase se opět mezi dopisovateli objevil pan Tomášek Jieha z Ohiova, Nebr., tak jen zas brzy něco. Však jsem si myslel, že už té dávno některá sufražetka v syrovátce utopila. Jestli pak se co otevřelo? Myslím, že nie. Inu, jo, kdy by bylo těch 5 osmdesátek na místo 5 dětí, tak možná. Však kdo ví, jestli by to potom nebylo lepší naopak. Škúdes svět, šelny lidi na něm. A ješto účo. Z dopisu se dovidím ze středních států, jak se pisatel chlubil se sněhovými závějemi a zimou. Zatím co tyto rádky dopisují, dne 25. března, máme již krásně teplo, od konce ledna bez sněhu, neb ho bylo

DOBŘÁ KÁVA pouze za 20 centů libra
 Vzorěk této kávy zašleme zdarma na požádání. — Objednávky vyplňujeme od 25 liber výše a ty sa také jeden z těch, co rádi zůstávají pozadu. Však to nie, můžete sméle býti ubezpečeni, že věru zasluženě peníze ode mne přijdou, ačkoli čas můj již před měsícem vypršel. Zaslám vám \$1.50 jako předplatné na vítaný nám "Pokrok", za 30c pošlete mi jako premií kalendář "Amerikan", však nemáte-li ten, pak mi za ten obnos zašlete jakoukoli premií. Zároveň přikládám \$3.00 na Čes. slov. výp. výbor. — Musím též s vámi sdělit, jak se nám zde vede. V únoru napadlo nám tolik sněhu, že se farmáři po několik dní nemohli ani do města dostat. Dnes již jest 24. března a dobytek se posud nemůže pustit, aby se šel napájet do korništi. Proto také téměř každý farmář hledí na to, jakai mrzutě. Však jest to ku poživu, eo ten dobytek spotřebuje krmiva, neboť člověk, aby téměř stále jen vozil různé krmivo do stohů a dobytek krmil. Snad každý si stěžuje, že neví, čím bude krmít, až se začne pracovat v poli. S počátku všechni měli jsme dost krmiva, nežli ale otevře se práce v poli, snad se to všecko skrmlí. Rovněž musím se zmínit, jaká jest to zkouška, když cesty jsou špatné, tak že ani lékař v čase nutné potřeby nemůže na zavolání přijeti. Příkladně nám se rozemnohla 3letá deeraška, zavolali jsme tudíž telefonem lékaře, který, ješto česta byla projeta, přijel, ač musel jsem mu lopatou cestu do dvora též proházet. Však sněhu bylo tolik, že mi nebylo ani hlavu v vyházené profbíry vidět a mimo to jsem při tom tak nastydl, že jsem v noci ani oka nezamhouřil, jak mi bylo zle. Potom opět se nám rozemnoh 7letý chlapec a konečně i manželka, tak že jsme byli všechni na lože nemocných připoutáni. — Manželka za telefonovala k sousedům, aby byli tak laskavi a přišli nám dobytek poklidit. Ten samý den lékař byl povolán 4 míle od našeho domova, kam mu manželka telefonovala, že u nás to není lepší a tu on jí odvětil, abych já pro něho přijel, že jeho koně nemohou již dál. Když na to manželka mu opeřela, že já jsem též churav, tedy pravil, bychom požádali soudu a ti aby pro něho přijeli. Dobrý náš soused — díky jemu — zapřál dva páry koní do saní a šťastně lékaře přivezl. Nešli ale vjeli do dvora, tu jsem jim dával znamená, aby počkali, neboť česta, kterou jsem proházel, byla zase zavřata. Pospířil jsem a sundal drát v pasturu, tak aby mohli zajet k maštili. Při tom pak doktor mi povídá, že myslí, že jsem nemocen v posteli. Pravil jsem mu, že mi skutečně není dobře, ale že přece chvílema musím vyjít ven. Potom mne prohlédl a nařídil, a bych setrval v posteli, náležil připravil dvoje pilulky, jež jsem po třech každé dvě hodiny musel užívat, při čemž celý skoro týden jsem v posteli vyležel. Bylo to poprvé, kdy jsem jakýchkoli léků okusil. S pozdravem na všechny čtenáře znamenanám se váš

Alb. Strákyřka

OMAHA COFFEE MILL, 1904 SOUTH 13TH STREET OMAHA, NEBRASKA